

LOŽISKO VINY

Občasník Střední průmyslové školy strojnické Olomouc

Ročník 2016, číslo 16.

Letní fotosoutěž

str. 9–15

**Olomoucký
půlmaraton**

str. 3

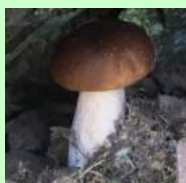
**Soutěž z
ruštiny**

str. 4

**Školní
výlety**

str. 4–7

**Senzační
prázdniny**

str. 7–9

**Adaptační
kurs**

str. 4–9

LOŽISKOVINY

Obsah čísla

Úvodník	2
Půlmaraton	3
Školní kolo soutěže	
z ruského jazyka	4
Z výletů tříd	4
Výlet 1. D	4
Na výletě s 1. A	5
1. B na Pradědu	6
Senzační prázdniny	7
Adaptační kurs	8
Letní fotosoutěž	9
Kategorie Příroda.....	10
Kategorie Zvířata	10
Kategorie Hory	11
Kategorie Západ	
slunce	12
Kategorie Květiny	13
Kategorie Sport	13
Kategorie Voda	14
Kategorie Doprava	14
Kategorie Různé	15

Úvodník

Začátkem prázdnin začíná většina Čechů cestovat do nejrůznějších zemí. Zaměřují se na destinace, které jsou schopny vyhovět jejich přáním a potřebám. Rodiče s dětmi nejčastěji navštěvují přímořské oblasti, avšak hory se také stávají velmi populárním místem pro prázdniny.

Mou volbou bylo letos Bulharsko. S přítelem jsme navštívili pobřežní městečko Kiten, vzdálené asi hodinu autobusem od letiště v Burgasu. Toto město je velmi mladé a bylo postaveno kvůli sezónnímu přívalu turistů. Překvapilo mě, jak se zde dbá na životní prostředí a čistotu nejen města, ale i jeho okolí. Na vzestupu je v Bulharsku nyní elektronika a myslím, že největší podíl na něm mají právě obchodníci, kteří se v turistických oblastech asi nikdy nezastaví. Kdykoliv jsme něco potřebovali, nebyl problém zboží v kterémkoliv obchodě sehnat.

Díky vstřícnosti obyvatelstva Kitenu jsme zde strávili krásných dvanáct dní. Příští rok se sem snad zase vrátíme....

Viktorie Hořínová

Ložiskoviny: studentský časopis, ročník 2016, číslo 16.

Vydává Střední průmyslová škola strojnická v Olomouci, třída 17. listopadu 49, 779 00 Olomouc

Šéfredaktor Mgr. Renata Provázková, technická redakce Mgr. Jan Kameníček

½ Maraton

Dne 25. června se ve městě Olomouc konal jako každoročně Mattoni 1/2 Maraton Olomouc. Tento závod byl náročnější než kdykoli předtím, protože již od rána vydatně svítilo slunce. Horký vzduch však nadšence od startu neodradil. Sešlo se mnoho běžců i diváků, aby se proběhli, nebo jen podívali na tento závod. Závodní trať měřila 21,0975 km. Tuto trať zdolalo 4359 běžců. K tomu se přidalo 120 štafet (480 běžců) a 227 dvojic (454 běžců), takže celkem doběhlo do cíle 5293 závodníků.

V letošním roce pořadatelé otočili směr závodu do protisměru a upravili trasu tak, aby byla ještě více zajímavá pro běžce i pro diváky. Na trati bylo mnoho občerstvovacích stanic, kde jste se mohli zastavit, v klidu se napít, popřípadě vydýchat. V některých částech trati hrála i živá hudba.

Já sám jsem se zúčastnil celého půlmaratonu, s číslem 384. Zvládl jsem ho v čase 1:47:15 a doběhl jako 625. účastník. Myslím si, že je to pro mě veliký úspěch i přesto, že jsem se oproti loňskému výsledku zhoršil. Budu se snažit tento čas i příští rok zopakovat, snad ho i trochu vylepšit.

Skoro celá trať byla lemována diváky, kteří bouřlivě povzbuzovali všechny

účastníky. Celková atmosféra závodu byla nevýslovně krásná, jen ji trochu kazila siréna záchranné služby, která každou chvíli houkala. Několik závodníků vlivem velkého horka zkolabovalo, ale naštěstí se nic vážnějšího nestalo.

V kategorii dvojic se běhu zúčastnili naši dva učitelé, Mgr. Karel Neumann a Mgr. Ondřej Kapuš. Běželi s číslem R7322. Dokončili tento závod za 01:58:49 a na 155. místě v kategorii 2RUN. Za zmínění stojí i jejich týmové jméno ... STROJAŘI... Oběma gratuluji a doufám, že se s nimi opětovně setkám na startovní čáře.

Tento závod by si nikdo neměl nechat ujít. Ať už jako závodník nebo jen jako divák. Tak se třeba potkáme za rok na startu.

Tomáš Poštulka

Školní kolo soutěže z ruského jazyka RUSKÉ REÁLIE

1. místo: Denisa Doležalová – třída 1. A: prezentace «Русский балет»
Kateřina Langrová – třída 1. B: prezentace «Православие»
2. místo: Jakub Pospíšil – třída 2. B: prezentace «Исследование космоса»
Eduard Hrtoň – třída 3. B: prezentace «Холодная война»
3. místo: David Indruch – třída 2. B: prezentace «Михаил Калашников»
Filip Hlavica – třída 2. A: prezentace «Александр Сергеевич Пушкин»

13. května 2016 se uskutečnilo finále školního kola soutěže v ruském jazyce o nejlepší prezentaci v PowerPointu z ruských reálií. Všichni žáci 1.–3. ročníku a dobrovolníci ze 4. ročníku prezentovali vybraná témata průběžně v hodinách ruského jazyka. Nejzdařilejší prezentace z jednotlivých tříd, na jejichž hodnocení se žáci dle předem daných kritérií sami podíleli, postoupily do finále. Cílem soutěže bylo naučit se vyhledávat, třdit, a přehledně zpracovat základní fakta k vybranému tématu z ruskojazyčných zdrojů a srozumitelně, stručně a jazykově správně zvolené téma např. z oblasti kultury, literatury, politiky, ekonomiky, vědy a techniky

prezentovat. Vítězům soutěže blahopřejeme.

Vladislava Heglasová

Z výletů tříd

Naše třída 1. D byla na výletě na jižní Moravě. Po příjezdu do Lednicko-valtického areálu jsme se byli podívat na Apollónův chrám. Bohužel nám začalo strašně pršet, tak jsme museli čekat, než přestane. Po-

1. D

té jsme navštívili vinný sklípek, který se zařazuje mezi středně velké vinné sklípky. Na závěr prvního dne jsme dojeli na internát střední vinařské školy, ve

kterém to vypadalo čistě, a byl jsem mile překvapen, když jsem na pokoji uviděl sprchu a záchod. Druhý den jsme jeli do města Mikulov, kde jsme navštívili hrobku starobylého šlechtického rodu Ditrichštejnů a

počasí, byl by výlet bezchybný.

Jan Adámek

Ze začátku jsem s výletem spokojená nebyla, bylo špatné počasí a přelo, i přesto jsme chodili po túrách. Druhá půlka dne už byla lepší. Druhý den bylo krásně a šli jsme se podívat na zámek, odkud se nám naskytl krásný výhled, takže celkově jsem byla spokojená.

Lucie Duchoňová

přírodní rezervaci Svatý kopeček.

Karel Mrázek

Výlet se mi relativně líbil, avšak bych příště ocenil více sportovních a společenských aktivit. Nejvíce se mi líbila exkurze ve vinárně V. Tetura. Navštívili jsme spoustu památek v oblasti rakousko-českých hranic, ale většinu z nich jsme prošli v dešti, takže kdyby pro příště byl náhradní plán kvůli případnému špatnému

Na výletě s 1. A

Na výlet jsme jeli společně s 1. C do Štědrákovy Lhoty. Vlákem jsme dojeli do Bludova a tam přestoupili na autobus, který nás zavezl do Rudy nad Moravou. Pak už nás čekala procházka 4,5 km do penzionu Lesanka. V půli cesty jsme se ještě zastavili v sámošce, jediné široko daleko. Po ubytování v docela pěkném penzionu jsme vyrazili na procházku po okolí. Vyškrábali jsme se podél vla-

ku nahoru a pak jsme po hřebeni pomalu scházeli k chatě. Po večeri jsme šli nasbírat dřevo na oheň, protože jsme se chystali opékat špekáčky. Po společném táboráku jsme mohli využít ještě hřiště nebo si zahrát stolní tenis. V areálu byl také bazén, ale vzhledem k počasí tam nikdo nevezl...

Denisa Doležalová

Školní výlet mě velmi mile

překvapil. Ubytování nebylo příliš dobré, ale o to lepší byl program, který nám připravili naši třídní učitelé. Po polední pauze jsme vyrazili na delší túru, která byla pro některé poměrně náročná. Hlavně že jsme měli po návratu volnou zábavu. V 6 hodin následovala večere a po ní jsme si ještě opekli špekáček. I když postele nevypadaly nejlíp, spalo se na nich poměrně dobře.

Jan Opluštil

Na školním výletě se mi moc líbilo, bylo teplo a slunečno. Také bylo fajn, že jsme využili více druhů dopravy: vlak, autobus a chůzi. Vzhledem k tomu, že rád sportuji, se mi líbila možnost sportovních aktivit. Výlet byl super!

Josef Jedenástík

Na výletě nám vyšlo počasí, ve Štědrákově Lhotě je krásná příroda. Záživné túry, spousta volného času, zábava nechyběla. Dobře promyšlený výlet – a velice dobré jídlo.

Hubert Ludwig

Ve volném čase jsme hráli fotbal a stolní tenis. Na výš-

lap jsme šli do nejhoršího kopce, do kterého jsem kdy šel. V areálu byl hezký bazén, do kterého jsme bohužel stejně nemohli. Na výletě se mi líbilo, zůstal bych ještě déle.

Petr Čaniga

Náš školní výlet se mi líbil, byl to dobře strávený čas se třídou. Ubytování hodnotím jako průměrné. Odpolední procházka byla pohodová a večerní opékání mě bavilo. Nejlepší byla cesta vlakem. Hodnocení: 4/10

Martin Smrček

1. B na Pradědu

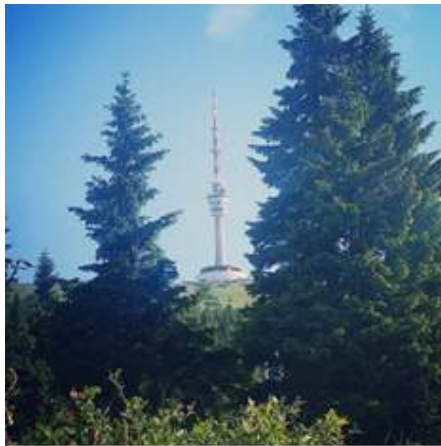
Během pondělí a úterý se naše třída 1. B zúčastnila školního výletu na Praděd. Celý výlet začal srazem u naší školy v 8:00 a do 8:20 jsme se sešli skoro všichni. Pak přijel náš autobus, my se nahrnuli dovnitř a čekali na odjezd, který zpomalil náš spolužák, jenž si spletl čas odjezdu. Cesta trvala dlouho, ale uběhla nám rychle, neboť

jsme si celou cestu povídali a občas ztropili i nějaký ten nashvál, abychom se nenudili. A tak nás pan řidič dovezl do Karlovy Studánky, kde jsme si prostudovali mapu a vyrazili na cestu. Někteří se hnali rychle vpřed, jiní bojovali s místy obtížně překonatelným terénem a kluzkými kameny.

Nakonec jsme všichni dorazili na chatu Barborku, kde jsme se ubytovali, odpočinuli si, naobědvali se a vyrazili na cestu k vysílači. Tam nás výtah vyvezl až nahoru a my se mohli kochat výhledem. Pak jsme zašli do restaurace v

přízemí, kde jsme si mohli dát jídlo a pít. Potom jsme si udělali společnou fotku a vy-

razili na chatu. Někteří šli pěšky a někteří si zaplatili jízdu na zapůjčené koloběžce. Na Barborce jsme dostali

dobrou večeři a o chvíli později jsme opékali v krbu. Nakonec jsme spokojeni ulehli do postelí a čekali na úterní cestu domů.

Ráno jsme vstali brzy, vysvlékli povlečení a uklidili pokoje. Potom následovala snídaně a přípravy na cestu. Vyrazili jsme směrem na Kouty nad Desnou, kde jsme nasedli na vlak a jeli do Šumperka, ve kterém jsme přestoupili a pokračovali na olomoucké nádraží, kde naše pouť skončila.

Petr Zeman

Senzační prázdniny

V pátek prvního července mi začaly senzační prázdniny, přesně takové, jaké jsem zatím nezažil.

Hned v prvním týdnu jsme s bratrem vyrazili na ryby, na jeden z blízkých rybníků v

a ryby moc nebraly. Po pár nahozeních se nám na lovu náhle začalo dařit, nakonec jsme si z rybaření odvezli pěkných pár úlovků, které jsme si následně upravili na grilu, nejdřív zprudka ogri-

okolí Štěpánova. Jakmile jsme začali rybařit, moc se nám ne-dařilo, bylo pošmourné počasí

lovali na ohni a následně vyu-dili v udírně. První týden jsme si s bratrem náramně užili.

Další prázdninové týdny jsem měl domluvenou brigádu a po ní jsem se odměnil. Začátkem srpna jsme odjeli na čtrnáctidenní dovolenou do severní Itálie, do turistického centra Bibione. Letos jsme se tam vraceli už po osmé. Každý rok tam máme pronajatý byt s bazénem a velkou terasou. Letošní počasí se docela vy-dařilo, až na pár zamračených dní jsme se koupali každý den, ale i za ponurého počasí se dá dělat spousta věcí. My třeba běhali, chodili po procházkách nebo rybařili. Po čtrnácti dnech válení se u moře jsme se vrátili zpět do reality a začali se připravovat na školní a pracovní režim.

Letošní prázdniny hodnotím kladně také proto, že se vyvedla letošní houbařská sezóna. Z lesů jsme si totiž dovezli spoustu krásných úlovků.

Lukáš Štercl

Každý člověk tráví své prázdniny po svém. Někteří si užívají, navštěvují zajímavá místa, tráví krásné chvíle se svými blízkými. Někteří se jen tak povalují doma a odpočívají. Mé letošní prázdniny se odehrály nějak takhle... Na začátku léta, když jsem přemýšlel, jak naložit s volným časem, napadlo mě sehnat si brigádu. Po nějakém tom pátrání se mi poštěstilo a dostal jsem nabídku pracovat v jedné malé firmičce. Byla to triviální práce za celkem dobrých podmínek, ani ty peníze nebyly nejhorší. Bral jsem to jako dobře strávený čas. Jednoho večera jsem jako každý den odcházel z práce. Nedělo se nic neobvyklého. Prostě jsem prošel halou, přes šatnu a opustil budovu zadní-

mi dveřmi. Byla už tma a já byl unavený. Vždy když jsem procházel okolo těch velkých hučících chladících nádrží, někdo ze zaměstnanců tam posedával, kouřil nebo svačil. Tentokrát tam však nebyl nikdo. Řekl jsem si – čert to vem, prostě projdu. Avšak za rohem té velké budovy seděla malá skupinka asi šesti rumunských nevzdělanců, které tato firma využívala jako levnou pracovní sílu. Mluvili svou řečí, které jsem absolutně nerozuměl, když vtom upřeli svou pozornost na mě. Začali na mě pokřikovat. Já se zastavil, čekajíc, co se bude dít. Oni ztichli a postavili se. Tep se mi zrychloval. Napětí vzrůstalo. Přibližovali se ke mně. Jeden z nich mi byl skoro až na dosah ruky. Nikdo jiný tam nebyl...

Rozhodl jsem se reagovat. Moje pravá noha vyletěla vzhůru a trefila jednoho z nich přímo do hlavy. Ten okamžitě padl k zemi. V tu chvíli ostatní strnuli strachem. Další z nich se rozběhl proti mně, avšak strhl jsem jej stranou a on spadl hlavou na asfalt. A bylo po boji. Zpoza rohu se začaly ozývat kroky. Vyděšení Rumuni posbírali ze země svoje kamarády a utíkali zpět k firmě. Já v klidu pokračoval ve své cestě domů. S takto nepřátelským prostředím jsem se ještě nesetkal. Nevím, jestli se tam chci ještě vrátit. Takto vypadaly moje „senzační“ prázdniny.

Adam Fohler

Adaptační kurz

Každoročně pořádá naše škola adaptační kurz pro žáky 1. ročníku, které mají ve své hlavní náplni stmelení kolektivu. Jestli se to podařilo, či ne, si můžete přečíst v následujícím příspěvku.

Co se mi líbilo na adaptačním kurzu? Nejvíce jsem se těšil na to, že poznám nové lidi, což se opravdu splnilo. Hned po příjezdu jsme se začali seznamovat a stmelovat kolektiv. Byli k nám přidělení 2 instruktoři, kteří měli smysl pro humor, takže se s nimi dalo naprosto v pohodě vycházet. Hry, které pořádali, byly jak zábavné, tak i občas naučné, náročné byly jak fy-

zicky tak i psychicky. Strava byla dobrá až na fronty a první den nepovedené rizoto.

Co se mi na adaptačním kurzu nelíbilo? Nejhorší ze všeho byly chatky, které byly skrz naskrz děravé a v noci v

nich zrovna teplo nebylo. Hned po příjezdu jsem nejen já, ale i někteří z ostatních zjistili, že jsme si měli vzít spacák, který nebyl napsán v instrukcích. Předem nám bylo řečeno, že spacák si máme brát, jen pokud jsme zimomřiví. Nakonec jsme měli dostat něco na spaní, tak jsem vyfasoval až k večeru prostěradlo, malý polštář, na něj větší povlečení, takže plاندalo po stranách, opravdu těžkou deku s rudými fleky, o kterých jsem se domníval, že jsou od krve, a povlečení s roztrhanými rohy. Noc byla zajímavá a asi na ni nikdy nezapomenu. Tyto chyby bych jako organizátor určitě odstranil ale i s nimi to byl zážitek.

Ondřej Zengler

Na adaptační kurz jsem se rozhodl jet hlavně proto, abych poznal své budoucí spolužáky, se kterými budu trávit následující čtyři roky. Adaptační kurz začínal v pondělí ráno, kdy jsme se všichni sešli na Svatém Kopečku. Následovala asi kilometr dlouhá cesta, v průběhu které jsme hráli různé hry, které sloužily k seznámení v kolektivu.

Když jsme dorazili na místo, byli jsme rozděleni do chatek. Musím sice podotknout, že to nebylo pětihvězdičkové ubytování, ale pro účel adaptačního kurzu si myslím, že to víc než stačilo. V průběhu

následujících tří dnů jsme zažili spoustu legrace, napětí i zábavy, na kterou budeme určitě všichni dlouho vzpomínat.

Jan Marčík

Letní fotosoutěž

K letním prázdninám patří neodmyslitelně fotografování a někteří z vás si ani nedovedou představit, že by neměli svůj fotoaparát být jen jediný den v ruce. Po roce tedy opět v našem časopise uveřejňuje-

me autory a jejich snímky, které nám poslali do naší letní fotografické soutěže. Autorem nejlepšího snímku vyhlášíme **Miloslava Pajunčíka** s jeho fotografií večerní dálnice, který vyhrává sadu na stolní tenis.

Srdečně blahopřejeme!

Kromě vítězného snímku uvádíme i další povedené fotografie rozdělené do různých kategorií.

Redakce

**kategorie
Příroda**

*foto:
Miloslav Pajun ík*

kategorie Zvířata

foto: Miloslav Pajun ík

kategorie Hory

Ledovec v rakouských Alpách, foto: Miroslav Kleinbauer

Rohá e, foto: Šimon Kucha ík

kategorie Západ slunce

Beskydy, foto: Miroslav Kleinbauer

foto: Miloslav Pajun ík

kategorie
Květiny

foto:
Miloslav Pajun ík

kategorie Sport

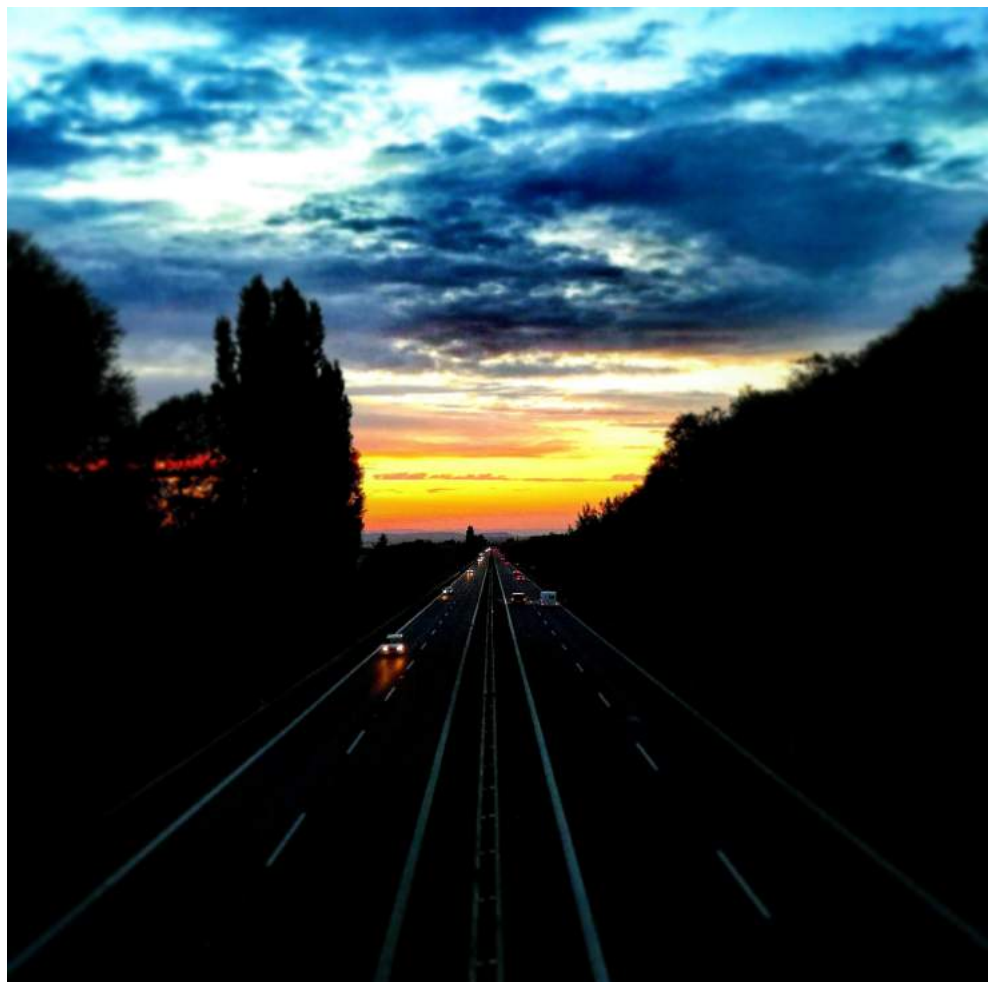
foto: Kristýna Bartošková

kategorie Voda

foto: Miloslav Pajun ík

kategorie Doprava

*foto:
Miloslav Pajun ík*

kategorie Různé

foto: Kristýna Bartošková